

Repertoriumnummer: 23/135
Datum van uitspraak: 05/01/2023
Rolnummer: 21/739/A
Materie: Kinderbijslag werknemers
Type vonnis: Eindvonnis

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
<i>op</i> €	<i>op</i> €
Rechtsmiddelen	

**arbeidsrechtbank Gent,
afdeling Aalst**

Vonnis

Kamer A6

VON : EVT

In de zaak van:

, KBO: , met maatschappelijke zetel te

eisende partij, ter zitting vertegenwoordigd door de heer

tegen:

AGENTSCHAP OPGROEIEN REGIE, GESCHILLENCOMMISSIE, KBO: 0886.886.638, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Hallepoortlaan 27,

verwerende partij, ter zitting vertegenwoordigd door mevrouw

, RRN: , wonende te :

verwerende partij, ter zitting vertegenwoordigd door meester , advocaat met kantoor te

I. PROCEDURE

1.

De Rechtbank nam onder meer kennis van deze procedurestukken:

- het verzoekschrift van neergelegd/ontvangen ter griffie op 8 september 2021 waarbij de beslissing van het Agentschap Opgroeien Regie, Geschillencommissie van 11 juni 2021 betwist;
- de oproeping van partijen voor de openbare terechtzitting van 3 februari 2022 overeenkomstig artikel 704 van het Gerechtelijk Wetboek;
- de beschikking tot vaststelling van conclusietermijnen overeenkomstig artikel 747 § 1 van het Gerechtelijk Wetboek;
- de conclusie voor ter griffie neergelegd op 12 mei 2022;

- de conclusies voor de Agentschap Opgroeien Regie, Geschillencommissie ter griffie neergelegd op 15 maart 2022 en 15 juni 2022;
- de conclusies voor mevrouw [redacted] ter griffie neergelegd op 14 april 2022 en 13 juli 2022;
- de oproeping van partijen voor de openbare terechtzitting van 1 september 2022 overeenkomstig artikel 747 § 2 van het Gerechtelijk Wetboek;
- het administratief dossier;
- de neergelegde stukken.

De partijen werden gehoord op de openbare terechtzitting van 1 september 2022.

Mevrouw [redacted] substituut-arbeidsauditeur, legde haar schriftelijk advies neer ter griffie op 6 oktober 2022.

[redacted] legde haar replieken neer op 31 oktober 2022.

Het Agentschap Opgroeien Regie, Geschillencommissie legde haar replieken neer op 6 december 2022

De zaak werd in beraad genomen voor vonnis.

De rechtspleging verliep in het Nederlands overeenkomstig artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

II. VORDERINGEN VAN DE PARTIJEN

2.

vraagt aan de Rechtbank :

- in hoofdorde, de beslissing van de Geschillencommissie van 11 juni 2021 te vernietigen, in de mate dat daarin gesteld wordt dat [redacted] onvoldoende de raadgevingsplicht is nagekomen, en dat een recht op bijslag moet worden vastgesteld voor de periode 1 september 2020 tot 11 juni 2021 en te oordelen dat aan [redacted] geen sanctie dient te worden opgelegd.
- in ondergeschikte orde, is [redacted] van oordeel dat een geldelijke sanctie opgelegd dient te worden, die evenredig moet zijn aan de werkelijk begane tekortkoming en daardoor geleden gevolgen.

[redacted] vraagt tenslotte de kosten als naar recht te vereffenen.

3.

Het Agentschap Opgroeien Regie vraagt aan de Rechtbank het beroep van [redacted] af te wijzen als ontvankelijk doch ongegrond en derhalve de beslissing van de Geschillencommissie van 11 juni 2021 te bevestigen en te zeggen voor recht dat [redacted] de motiverings- informatie- en raadgevingsplicht en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur onvolkomen heeft gerespecteerd waardoor mevrouw [redacted] niet in de mogelijkheid werd gesteld om zich desgevallend tijdig in regel te stellen om haar rechten op het Groeipakket te vrijwaren en waarbij voor de begroting van de opgelopen schade, de gederfde kinderbijslag in de periode vanaf de stopzetting van het Groeipakket op 31 augustus 2020 tot aan de notificatie van de beslissing van de Agentschap Opgroeien Regie, Geschillencommissie op 15 juni 2021, als maatstaf kan worden gehanteerd.

4.

Mevrouw [redacted] vraagt aan de Rechtbank het beroep van [redacted] tegen Agentschap Opgroeien Regie af te wijzen als ontvankelijk doch ongegrond en de beslissing van de Geschillencommissie te bevestigen en te zeggen dat [redacted] de raadgevingsplicht onvoldoende is nagekomen waardoor zij niet in de mogelijkheid werd gesteld om zich desgevallend tijdig in regel te stellen. Mevrouw [redacted] vraagt om de schadevergoeding te bepalen op een bedrag minstens gelijk aan het bedrag aan kinderbijslag vanaf 31 augustus 2020 en de kinderbijslag uit te keren aan mevrouw [redacted] voor de periode volgend op 31 augustus 2020 tot aan de notificatie van de beslissing van de Geschillencommissie op 15 juni 2021. Mevrouw [redacted] vraagt tenslotte om [redacted] te veroordelen tot de kosten begroot de rechtsplegingsvergoeding op 1.440,00 EUR.

III. HET ADVIES VAN HET ARBEIDSAUDITORAAT**5.**

In haar advies is de Arbeidsauditeur van oordeel dat de vordering van [redacted] ontvankelijk is en in de volgende mate gegrond :

- De beslissing van de geschillencommissie van 11 juni 2021 dient bevestigd te worden waar zij stelt dat er een schending is van de raadgevingsplicht (cf. artikel 80 Groeipakketdecreet).
- De beslissing van de geschillencommissie van 11 juni 2021 dient hervormd te worden waar de geschillencommissie stelt dat er recht is op kinderbijslag voor de periode vanaf de stopzetting van de betaling van de kinderbijslag tot aan de notificatie van de beslissing van de geschillencommissie en te zeggen voor recht dat ingevolge een schending van de informatie- en raadgevingsplicht, mevrouw [redacted] recht heeft op een schadevergoeding gelijk aan de gederfde gezinsbijslagen voor de periode van 1 januari 2019 tot 15 juni 2021.

IV. DE PERTINENTE FEITEN

6.

Uit het administratief dossier, de besluiten van de partijen, de neergelegde stukken en de uiteenzetting ter zitting blijken de volgende pertinente feiten.

7.

Mevrouw [] en haar echtgenoot, de heer [] wonen met hun kinderen, (°2002) en (°2004), in [].

Mevrouw [] is sedert 1 juni 2020 werkzaam als assistent van de verbindingsofficier van de Belgische politie in []. Voordien werkte zij voor het Consulaat-generaal te []. Haar echtgenoot is eveneens in [] werkzaam.

Mevrouw [] koos om onderworpen te blijven aan de Belgische sociale zekerheid.

Zij ontving tot 31 december 2018 kinderbijslag voor haar beide kinderen van [] op basis van het Koninklijk Besluit van 26 maart 1965 betreffende de kinderbijslag voor bepaalde categorieën van het door de Staat bezoldigd personeel alsmede voor de personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de korpsen van de lokale politie.

8.

Als gevolg van de zesde staats hervorming werd de bevoegdheid van de kinderbijslag overgeheveld naar de gemeenschappen en de gewesten.

Op 1 januari 2019 trad het Vlaams Groeipakketdecreet in werking.

9.

Op 31 augustus 2020 stopte [], opvolger van [] en uitbetalingsactor van [] de betaling van het Groeipakket voor de kinderen van mevrouw [].

Dit werd aan mevrouw [] meegedeeld met het schrijven van 6 oktober 2020, die stelt :

“Met de overgang van de Federale kinderbijslag naar het Vlaamse Groeipakket, kwam ook de toepassing van het KB van 26/03/1965 te vervallen.

Om zijn/haar recht op het groeipakket te behouden moet het kind zijn domicilie in Vlaanderen hebben (art. 8 decreet Groeipakket).

Bijgevolg kunnen wij het groeipakket voor [] niet meer betalen en zetten wij de betalingen met ingang van 01/10/2020 stop.”

Mevrouw [] ging hiermee niet akkoord en maakte de zaak aanhangig bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het VUTG.

10.

Op 10 maart 2021 informeerde de Klachten- en bemiddelingsdienst van het VUTG mevrouw van hetgeen volgt:

*“Naar aanleiding van je e-mail van 22 december 2020 deel ik je het volgende mee.
Artikel 8§1 van het Groeipakketdecreet : "een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het:
1° zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. Het kind van wie het bewijs niet
geleverd wordt dat het de Belgische nationaliteit bezit, moet toegelaten of gemachtigd zijn
om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de wet van 15 december
1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de
verwijdering van vreemdelingen"*

*Een eerste vereiste om in aanmerking te komen voor het Groeipakket is dus dat de domicilie
van de kinderen in Vlaanderen is. Wanneer aan deze voorwaarde is voldaan, bestaat er
eventueel wel een mogelijkheid tot afwijking mbt opvoeding in het buitenland.*

*Aangezien de kinderen echter niet in Vlaanderen gedomicilieerd zijn, kan er geen recht op
Groeipakket vastgesteld worden.*

Ik hoop je hiermee voldoende te hebben ingelicht en sluit mijn bemiddeling af.”

Mevrouw ging hiermee niet akkoord en diende op 15 maart 2021 een beroep in bij de
Geschillencommissie van het Agentschap Opgroeien Regie (voorheen Kind en Gezin).

Zij stelt hetgeen volgt in haar verzoek :

*“ Met grote ontgoocheling werd ik in oktober 2020 via een (elektronische) brief op de hoogte
gebracht dat de kinderbijslag voor mijn 2 kinderen (°: '2002) en (°: /2004)
niet meer zou worden uitbetaald met ingang van oktober 2020 (brief in bijlage)*

*Ik heb toen meteen gereageerd door een mail te schrijven naar (die van 22
december waarnaar hieronder verwezen werd, was een zoveelste herinnering) en kreeg vorige
week, 10 maart 2021, een negatief antwoord terug (welke u hieronder kunt lezen).*

Mijn situatie is als volgt :

*ik ben assistent van de verbindingsofficier van de Belgische federale politie te sinds 1 juni
2020, op basis van een Belgisch arbeidscontract (sociale zekerheid en fiscaliteit in België zoals
de dubbelbelastingverdragen en de overeenkomsten sociale zekerheid met . voorzien)
Voorheen was ik tewerkgesteld in het Consulaat-Generaal te en betaald door
Buitenlandse Zaken op basis van een zelfde contract en mijn bedragen kinderbijslag (342€)
werden steeds correct uitbetaald op een Belgische rekening (waarop ook mijn Belgisch loon
gestort wordt).*

*Gezien ik koos voor het Belgische sociale zekerheidssysteem worden hiervoor ook bijdragen van
mijn Belgisch loon ingehouden, maar nu blijkt dat ik geen recht heb om van die bijdragen te
genieten.*

Inschrijven in de consulaire registers van een ambassade in het buitenland is trouwens geen verplichting, maar wordt door Buitenlandse zaken aangeraden. Indien we dit dan als een brave burger toepassen, worden we gestraft : mijn minderjarige kinderen (waren ze allebei op het moment toen ik mijn brief kreeg) kunnen immers niet ingeschreven worden op een adres in België zonder dat één van de ouders zich daar ook domicilieert. Mijn man en ik werken hier allebei en onze hoofdverblijfplaats is

Daarom verzoek ik u om bemiddeling in dit geschil met _____ opdat zij terugkomen op hun besluit omtrent de niet-uitbetaling van kinderbijslag. Bij de ondertekening van mijn contract bij de federale politie heb ik immers gekozen voor de Belgische sociale zekerheid en wil hiervan dan ook gebruik maken.”

Bij beslissing van 26 maart 2021 oordeelde de Geschillencommissie dat het verzoekschrift ontvankelijk was en dat het dossier verder behandeld zou worden.

Bij mail van 31 maart 2021 bezorgde _____ zijn standpunt aan de Geschillencommissie :

“ _____ betaalde voor de gezinsbijslag aan mevrouw _____ tot 31/12/2018 voor de kinderen _____ . Het volledige gezin verbleef in het buitenland.

Sinds 01 januari 2019 is het decreet Groeipakket van kracht. Artikel 8, §1, 1° bepaalt dat het kind zijn verblijfplaats in het Nederlands taalgebied moet hebben om recht te hebben op gezinsbijslag. Paragraaf 3 van hetzelfde artikel bepaalt dat de gezinsbijslag niet verschuldigd is voor kinderen die opgevoed worden of les volgen buiten België.

Op de voorwaarden zoals bepaald in artikel 8 zijn enkele afwijkingen voorzien, in de artikelen 47, 48 en 49 van het BVR Rechtgevend kind van 05 oktober 2018. Specifiek voor overheidspersoneel die zijn ambt gedurende minstens zes maanden buiten België uitoefent is artikel 49 van toepassing. Dit artikel voorziet echter enkel een afwijking op paragraaf 3 van artikel 8 van het decreet. Paragraaf 1 wordt hier niet gevat.

Dit betekent dat de kinderen van dit overheidspersoneel buiten België mogen worden opgevoed, en daar lessen volgen, maar de voorwaarde zoals bepaald in paragraaf één blijft onverkort van kracht: het kind moet zijn woonplaats hebben in het Nederlandse taalgebied.

In casu is aan de vereiste van de woonplaats niet aan voldaan, de kinderen wonen in _____ heeft de betaling van het Groeipakket stopgezet op 31/08/2020 en heeft dit aan mevrouw _____ meegedeeld per 06 oktober 2020. Noteer de materiële vergissing in de brief (stopzetting per 01/10/2020), het Groeipakket was al eerder stopgezet.

De voorgaande periode die ten onrechte werd betaald heeft _____ ten laste genomen. Dit dossier werd namelijk actief gemigreerd vanuit de AKBW, en werd niet tijdig stopgezet. Mevrouw _____ kon niet weten geen recht te hebben op deze gezinsbijslag.”

Bij mail van 25 mei 2021 preciseerde

“Het kan zijn dat de domicilievoorwaarde op 01/01/2019 niet was voldaan, maar op die datum werden alle dossiers uit het Federale stelsel gemigreerd in de administratieve status zoals ze waren. Een actief dossier was bleef dus actief. Er wordt door het systeem geen controle gedaan op adressen, er wordt wel getriggerd op basis van adresverandering. Ergo, een dossier met kinderen in het buitenland, die in de AKBW correct werden betaald, werd ook verder actief betaald zolang er geen andere actie in het dossier nodig was.

In de AKBW werd het gezin inderdaad betaald bij toepassing van het KB van '65. Dit is geen individuele noch algemene afwijking op de kinderbijslag. Artikel 211 kan niet worden toegepast.

Wij hebben geen toegang tot KRING. De wettelijke gegevens waar wij over beschikken zijn een adres in , zowel voor mevrouw , als voor de kinderen

11.

De Geschillencommissie nam op 11 juni 2021 de volgende beslissing :

*“ Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, beslist de Geschillencommissie om dit geschil ontvankelijk, doch **gegrond** te verklaren in die zin dat de verwerende partij onvoldoende de raadgevingsplicht (cf. artikel 80 Groeipakketdecreet) heeft nagekomen, door het feit dat de brief d.d. 06.10.2020 zich ertoe beperkt te stellen dat er geen recht op Groeipakket meer is bij gebreke aan een Vlaams domicilie van de kinderen, echter zonder te verwijzen naar de mogelijke oplossing via het nemen van een referentieadres (cf. Memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet). De verzoekster werd hierdoor niet in de mogelijkheid gesteld om zich desgevallend tijdig in regel te stellen om een onderbreking of stopzetting van het Groeipakket te voorkomen.*

Op grond hiervan is de Commissie van oordeel dat er recht is op kinderbijslag voor de periode vanaf de stopzetting van de betaling van de kinderbijslag tot aan de notificatie van de beslissing van de Geschillencommissie.

Voor de toekomst behoort het aan verzoekster om zich desgevallend in regel te stellen door het nemen van een referentieadres.”

betwist deze beslissing en legde op 8 september 2021 haar verzoekschrift neer bij deze Rechtbank.

12.

Bij brief van van 21 juni 2021 werd mevrouw geïnformeerd dat haar recht op het groepakket opnieuw werd onderzocht voor de periode van september 2020 tot mei 2021 en dat haar nog een bedrag van 3.153,63 EUR verschuldigd is en dit om de volgende redenen :

" (...) Wij hebben kennis genomen van de beslissing nr 2021/029 van de Geschillencommissie dd 11 juni 2021.

Onder voorbehoud van de beroepsmogelijkheden zoals voorzien in artikel 112 van het Decreet Groeipakket, zullen wij de betalingen over de maanden september 2020 tot en met juni 2021 uitvoeren.

Concreet betekent dit dat wij je op 23/06/2021 € 3.153,63 betalen op rekeningnummer

V. BEOORDELING VAN DE TOELAATBAARHEID

13.

Overeenkomstig artikel 117 lid 1 Algemene Kinderbijslagwet en artikel 580, 2° Gerechtelijk Wetboek is de Arbeidsrechtbank bevoegd om kennis te nemen van geschillen inzake kinderbijslag.

Artikel 115 § 1 Groeipakketdecreet bepaalt dat een partij bij een geschil waarover de Geschillencommissie heeft geoordeeld, op straffe van verval, binnen drie maanden na de kennisgeving van de beslissing beroep kan instellen bij de bevoegde rechtbank. Het agentschap Opgroeien regie wordt aangewezen als verwerende partij.

Overeenkomstig artikel 22 lid 3 BVR Herziening en Agentschap Opgroeien Regie, Geschillencommissie gaat de termijn van drie maanden om beroep in te stellen bij de bevoegde rechtbank in vanaf de derde dag na de dag waarop de partij op de hoogte is gebracht van de beslissing met een aangetekende zending of via elektronische post met ontvangstmelding.

De Geschillencommissie informeerde van haar beslissing van 11 juni 2021 op 15 juni 2021 per mail. stelde haar vordering in bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 8 september 2021. De vordering van is dan ook tijdig.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de vereisten van artikel 704, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek.

De vordering van is dan ook ontvankelijk.

VI. BEOORDELING VAN DE GEGRONDHEID

A. Wat betreft het recht op gezinsbijslag vanaf 1 januari 2019 en de inschrijving op een referentieadres

14.

Sedert de inwerkingtreding van het Groeipakketdecreet op 1 januari 2019 :

- blijft een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019 en voor wie het recht op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering is geopend op 31 december 2018, recht geven op kinderbijslag als aan de voorwaarden vermeld in artikel 8 Groeipakketdecreet is voldaan (cf. artikel 210 § 1 Groeipakketdecreet);
- heeft een kind recht op gezinsbijslagen als het zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied (cf. artikel 8 § 1 Groeipakketdecreet);

Hoewel het uitgangspunt voor de toekenning van kinderbijslag in het kader van het Groeipakketdecreet de woonplaats van het kind in Vlaanderen is, blijkt niettemin uit de Conceptnota van de Vlaamse regering van 31 mei 2016 *“Voor elk kind en elk gezin een groeipakket op maat”* dat de *ratio legis* van het Groeipakket tevens is dat kinderen die in het buitenland verblijven in bepaalde omstandigheden ook een recht op kinderbijslag kunnen openen (*“Uiteraard ontvangen ook kinderen die in het buitenland verblijven, maar van wie de ouders onderworpen zijn aan de Belgische sociale zekerheid, kinderbijslag wanneer de voorrangregels uit de Europese verordeningen en richtlijnen of bilaterale overeenkomsten hiertoe aanleiding geven”*) (<https://publicaties.vlaanderen.be/view-file/20171>);

Zo voorziet artikel 49 BVR Rechtgevend kind een vrijstelling van de voorwaarde dat de kinderen moeten worden opgevoegd of lessen volgen in België voor de kinderen van bepaalde overheidspersoneelsleden die hun ambt gedurende meer dan zes maanden buiten België uitoefenen. De woonplaatsvereiste in Vlaanderen zoals bedoeld in artikel 8 §1, lid 1, 1° Groeipakketdecreet blijft evenwel voor deze kinderen gelden;

- wordt onder woonplaats verstaan de plaats waar de persoon in de bevolkingsregisters is ingeschreven als hebbende aldaar zijn hoofdverblijf en, bij gebrek daaraan, de verblijfplaats van de persoon (cf. artikel 3, § 1 49° Groeipakketdecreet *juncto* artikel 32, 3° Gerechtelijk Wetboek);

De voorbereidende werkzaamheden bij het Groeipakketdecreet verduidelijken hieromtrent dat *“de woonplaats wordt gedetermineerd aan de hand van de plaats waar de persoon in de bevolkingsregisters is ingeschreven, ook wanneer dit op een referentieadres is (zie de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus*

1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (<https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1365831> : memorie van Toelichting van 17 januari 2018 bij het voorontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, nr. 1450, 2017-2018, , nr.1, p. 47).

15.

Inzake de inschrijving op een referentieadres stellen de relevante wetsbepalingen hetgeen volgt :

- personen die in een mobiele woning verblijven of die om beroepsredenen of bij gebrek aan voldoende bestaansmiddelen geen verblijfplaats hebben of meer hebben kunnen vragen ingeschreven te worden op een referentieadres in de bevolkingsregisters van de gemeente waar zij gewoonlijk vertoeven (cf. artikel 1 § 2 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten).
- de personen die, om beroepsredenen, geen hoofdverblijfplaats (meer) hebben, worden op hun verzoek ingeschreven op een referentieadres voor een maximale duur van één jaar. De voorwaarde van maximale duur geldt evenwel niet :
(...) 2° de personeelsleden van de federale politie die afwezig zijn uit het Koninkrijk, die ofwel het militaire personeel en burgerpersoneel van de Belgische strijdkrachten in het buitenland begeleiden, ofwel een specifieke opdracht vervullen in het buitenland, voor de duur van hun begeleiding of opdracht;
(...) 4° de federale, gewestelijke en gemeenschapsambtenaren die een functie opnemen op een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het buitenland, op voorwaarde dat zij een hiërarchische band hebben met het posthoofd en dat zij ingeschreven worden op de diplomatieke lijst van de voornoemde vertegenwoordiging, voor de duur van hun opdracht;" (cf. artikel 20 § 2 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister).

Een inschrijving in de consulaire bevolkingsregisters van een beroepspost impliceert dat de betrokkene niet (meer) opgenomen is in de bevolkingsregisters van een Belgische gemeente (cf. artikel 2 van de wet van 26 juni 2002 inzake consulaire bevolkingsregisters en identiteitskaarten).

16.

Mevrouw genoot tot 31 december 2018 kinderbijslag voor haar kinderen in toepassing van het koninklijk besluit van 26 maart 1965.

Aangezien de kinderen van mevrouw geboren zijn vóór 1 januari 2019 zijn, vanaf de inwerkingtreding van het Groeipakketdecreet op 1 januari 2019, de overgangsbepalingen van artikel 210 § 1 van dit decreet van toepassing zodat zij het recht op gezinsbijslag kan openen voor zover zij aan de voorwaarden van artikel 8 Groeipakketdecreet, waaronder de vereiste zijn woonplaats in het Nederlands taalgebied te hebben, voldoen.

Volgens het rijksregister wonen de kinderen van Mevrouw _____, _____, sinds 15 april 2014 in _____. Mevrouw _____ legt evenwel uit dat zij en haar gezin wel ingeschreven zijn in de consulaire registers. In toepassing van het hoger vermeld artikel 2 van de wet van 26 juni 2002 hebben zijzelf en haar kinderen, door de inschrijving in de consulaire registers, dus geen hoofdverblijf meer in Vlaanderen.

Het staat dus vast dat mevrouw _____ en haar kinderen niet voldoen aan de woonplaatsvereiste van artikel 8 § 1 Groeipakket decreet zodat zij vanaf 1 januari 2019 in principe geen recht meer hebben op gezinsbijslag.

17.

In toepassing van artikel 20 § 4 van het Koninklijk Besluit betreffende de bevolkingsregisters kon mevrouw _____ die eerst tewerkgesteld was op het consulaat-generaal voor FOD Buitenlandse zaken en nadien bij de Federale politie, om een referentieadres vragen in Vlaanderen voor meer dan één jaar.

Op die manier konden zij en haar kinderen wel worden ingeschreven in de bevolkingsregisters van een gemeente in Vlaanderen en konden de kinderen beantwoorden aan de voorwaarde van artikel 8 §1, lid 1, 1° Groeipakketdecreet.

Het staat dus vast dat indien de kinderen van mevrouw _____ ingeschreven zouden zijn op een referentieadres in Vlaanderen zij recht op gezinsbijslag zouden (her)openen.

B. Met betrekking tot de informatie- en raadgegingsverplichting van _____ : algemene of actieve plicht?

18.

De vraag die zich derhalve stelt is te weten of _____ in het kader van haar informatie- en raadgegingsverplichting, mevrouw _____ diende te informeren over het feit dat het inschrijven van haar kinderen op een referentieadres in Vlaanderen het recht op gezinsbijslagen zou openen.

19.

Er dient rekening gehouden te worden met de volgende relevante bepalingen en principes :

- sociale zekerheidsinstellingen zijn verplicht aan de sociaal verzekerde die daar schriftelijk om verzoekt, alle dienstige, nauwkeurige en complete inlichtingen betreffende zijn rechten en verplichtingen te verstrekken en uit eigen beweging de sociaal verzekerde alle bijkomende informatie te verschaffen die nodig is voor de behandeling van zijn verzoek of het behoud van zijn rechten (cf. artikel 3 Handvest van de Sociaal Verzekerde). De instellingen moeten onder dezelfde voorwaarden inzake de materies die hun aanbelangen aan ieder sociaal verzekerde

die erom verzoekt, raad geven in verband met de uitoefening van zijn rechten en het vervullen van zijn plichten en verplichtingen (cf. artikel 4 Handvest van de Sociaal Verzekerde).

De verplichting van de socialezekerheidsinstelling om uit eigen initiatief aan de sociaal verzekerde bijkomende informatie te verschaffen die noodzakelijk is voor het onderzoek van zijn verzoek of het behoud van zijn rechten is niet onderworpen aan de voorwaarde dat de verzekerde haar voorafgaandelijk schriftelijk een informatie met betrekking tot zijn rechten en verplichtingen heeft gevraagd (cf. Cass. (3e k.) AR S.07.0115.F, 23 november 2009).

De artikelen 79, 80 en 83 Groeipakketdecreet hernemen dezelfde verplichting voor de uitbetalingsactoren van de gezinsbijslag (zie ook artikelen 2 e.v. BVR Rechten en Plichten begunstigden).

De bedoeling van deze bepalingen is te voorkomen dat het gebrek aan afdoende juridische kennis of maatschappelijke weerbaarheid voor de burger voor gevolg zou hebben dat hem het genot van bepaalde rechten wordt ontzegd en dus een betere behandeling van de sociaal verzekerde te garanderen (cf. J. André, Fout, schade en gemeenrechtelijk schadeherstel in de sociale zekerheid, Soc.Kron. 2006, 501 en Arbeidsrechtbank Bergen, 22 mei 2013, A.C. 10/750/A (onuitgegeven), geciteerd in C. Lekane, D. Nevens en A. Zuinen, De informatieplicht in het kader van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, BTSZ 2016, 133).

De informatie- en raadgevingsverplichting is een resultaatsverbintenis (cf. <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/49/0907/49K0907005.pdf>: verslag namens de commissie voor de sociale zaken, nr. 907/5, 1996-1997, p. 14, zie ook Arbh. Luik 4 oktober 2005, AR 31.658/03 geciteerd door J. Neven en S. Gilson, La Charte de l'assuré social à la lumière de la jurisprudence in Clesse, J en Kefer, F. (eds) Questions de droit social, 2007, 75).

- de voorbereidende werkzaamheden bij het Groeipakketdecreet verduidelijken dat de raadgevingsverplichting een stap verder gaat dan de informatieverplichting en een actief handelen van de uitbetalingsactor veronderstelt in die zin dat de burger op zijn vraag desgevallend meerdere alternatieven aangeboden krijgt en de situatie integraal benaderd wordt. De burger dient bovendien actief geïnformeerd te worden over zijn mogelijke rechten en over de handelingen die hij moet verrichten om aanspraak te kunnen maken op één of meerdere toelagen in het kader van het gezinsbeleid (cf. <https://docs.vlaamsparlament.be/pfile?id=1365831> : Memorie van Toelichting van 17 januari 2018 bij het voorontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, nr. 1450, 2017-2018, nr.1, 93). In een Toelichtingsnota 18 van 28 januari 2021 "Rechten en plichten van begunstigden in contacten met hun uitbetalingsactoren" stelt dat de raadgevingsplicht tot doel heeft om de burger proactief een duidelijk beeld te geven over alle mogelijke rechten van de burger, in zijn specifieke situatie zodat hij dan zelf kan beslissen of hij al dan niet de nodige stappen onderneemt om zich op deze rechten te

beroepen. De uitbetalingsactor dient ook mee te delen welke formaliteiten de burger moet verrichten opdat hij deze rechten kan laten gelden (<https://gpedia.groeipakket.be/nl/richtlijnen/toelichtingsnotas/regelgeving-pagina/toelichtingsnota-18-van>)

- de missie en de taken van zijn de volgende :

o

o

o

20.

Uit bovenvermelde bepalingen kan worden afgeleid dat de instelling slechts aan haar informatieplicht voldoet wanneer zij tijdig aan de sociaal verzekerde informatie bezorgt die aangepast is aan zijn specifiek geval.

De Rechtbank is van oordeel dat de informatieverschaffing door *in casu* hieraan niet voldoet en dat dehalve tekort is gekomen aan haar informatie- en raadgegingsverplichting door mevrouw niet tijdig te informeren van de mogelijkheid van het nemen van een referentieadres.

De Rechtbank komt tot deze conclusie op grond van de hierna volgende overwegingen.

20.1.

In toepassing van haar algemene informatieverplichting heeft naar aanleiding van de overgang naar het Groeipakket op 12 augustus 2018 een informatiebrief "*De hervorming van je kinderbijslag*" verzonden naar mevrouw op haar diplobel-emailadres.

Zoals de Arbeidsauditeur terecht opmerkt stelt in zijn e-mail van 7 juni 2021 aan de Geschillencommissie dat deze verzending op het diplobel-emailadres voorzien was voor de medewerkers van de FOD Buitenlandse Zaken in het buitenland tewerkgesteld. wist met andere woorden dat er een aantal ouders en kinderen waren die omwille van een job bij FOD

Buitenlandse Zaken in het buitenland verbleven, waarbij mogelijks een probleem zou kunnen rijzen voor het behoud van hun recht op gezinsbijslag.

Het is voor de Rechtbank niet te vatten dat [redacted] meer dan anderhalf jaar de gezinsbijslagen heeft uitbetaald terwijl het op de hoogte was van de bijzondere situatie van mevrouw [redacted]. Het feit dat het [redacted] erkent dat er bij de migratie van de dossiers, ook van de kinderen met woonplaats in het buitenland, van het federaal stelsel naar de gewesten geen enkele controle werd uitgeoefend terwijl in het kader van het Groeipakketdecreet de woonplaats van het kind voortaan het aanknopingspunt werd en er een controle enkel wordt getriggerd bij een adresverandering doet bij de Rechtbank wenkbrouwen fronsen. Dat alzo gehandeld werd begin 2019 op het ogenblik van de transitie teneinde een zekere continuïteit in de uitbetalingen te verzekeren is goedkeurenswaardig. Het kan evenwel niet worden aanvaard dat [redacted], die nauw betrokken was bij de transitie en dus wist dat er zich voor een categorie kinderen die in het buitenland wonen mogelijks vanaf de inwerkingtreding van het Groeipakketdecreet op 1 januari 2019 een probleem zou voordoen, deze bijzondere categorie van rechthebbenden niet proactief heeft onderzocht en wacht tot een controle wordt getriggerd door een adresverandering of door toeval. Het feit dat het informaticasysteem alzo zou zijn ingesteld is zeker geen excuus. In het geval van mevrouw [redacted] kwam het probleem aan het licht na 21 maanden doch het risico is reëel dat er zich jaren voordoen vooraleer het probleem wordt ontdekt met alle gevolgen van dien voor deze families. Dergelijke manier van (niet) handelen kan niet worden aanvaard.

20.2.

De op 12 augustus 2018 door [redacted] verzonden informatiebrief vermeldt uitdrukkelijk :

"Vanaf 1 januari 2019 bepaalt de woonplaats van je kind welke regio jouw kinderbijslag uitbetaalt. Het is mogelijk dat de kinderbijslagregeling en de bedragen verschillen van regio tot regio. Iedere regio heeft immers zelf een kinderbijslagbeleid uitgetekend dat rekening houdt met de specifieke noden van zijn inwoners.

En wat betekent dat voor jouw kinderbijslag?

Maak je geen zorgen. Je hoeft niets te doen. [redacted] zorgt ervoor dat je kinderbijslagdossier tijdig en automatisch wordt overgedragen aan het nieuwe regionale kinderbijslagfonds van de regio waar je kind gedomicilieerd is".

In de bijlage aan deze brief werd een folder gevoegd die eveneens stelt :

"Jij hoeft niets te doen.

[redacted] betaalt in januari 2019 nog je kinderbijslag voor december 2018. Daarna neemt [redacted] de betaling over. Dat gebeurt automatisch en zonder onderbreking.

Je ontvangt in februari 2019 minstens hetzelfde bedrag. Daarbij kan, afhankelijk van je situatie, een toeslag uit het Groeipakket komen.

Je krijgt van [redacted] dus altijd stipt en correct waar jij recht op hebt”

Gelet op de bewoordingen van deze brief is de Rechtbank van oordeel dat aan mevrouw [redacted] niet kan worden verweten om geen bijkomende vraag tot inlichtingen te hebben gesteld. Er werd haar in deze brief verzekert dat zij niets hoefde te ondernemen en dat haar dossier automatisch en correct zou worden overgezet van [redacted] naar [redacted].

Bovendien en zoals het Agentschap Opgroeien Regie terecht in haar besluiten stelt wordt de notie domicilie in de brief enkel vermeld als aanknopingsfactor op basis waarvan Vlaanderen, Wallonië, Brussel of de Duitstalige Gemeenschap bevoegd is om het recht op kinderbijslag te onderzoeken, hetgeen iets anders is dan de vereiste dat het kind een domicilie in Vlaanderen moet hebben.

Aangezien de betalingen werden aangekondigd in de brief en naderhand uitgevoerd werden, mocht mevrouw [redacted] er van uitgaan dat haar dossier in orde was en dat de uitbetaalde bedragen correct waren.

20.3.

De stelling van [redacted] dat er van haar geen dermate specifieke expertise kan worden verwacht kan niet worden weerhouden, nu zij enkel mevrouw [redacted] diende te informeren over de mogelijkheid tot het nemen van een referentieadres en naar de bevoegde instanties doorverwijzen voor verdere informatie. Daarna kwam het aan mevrouw [redacted] toe om het nodige te doen.

In toepassing van bovenvermelde bepalingen is het duidelijk de bedoeling van de wetgever geweest dat [redacted] op proactieve wijze gezinnen ‘maximaal’ bijstaat in de uitoefening van het recht op gezinsbijslag.

Zoals de Arbeidsauditeur volledig correct stelt mag van [redacted] - die nauw betrokken was bij de transitie - verwacht worden dat zij kennis had van de mogelijkheid tot het nemen van een referentieadres, temeer deze problematiek uitdrukkelijk werd besproken tijdens de parlementaire werkzaamheden. Het komt immers [redacted] toe om een concrete invulling geven aan de woonplaatsvereiste van artikel 8 §1 Groeipakketdecreet. Zoals het Agentschap Opgroeien Regie terecht opmerkt in haar besluiten betreft het dossier van mevrouw [redacted] een dossier dat door de voorganger van [redacted] werd beheerd die zich profileerde als de expertinstantie onder meer voor kinderbijslagdossiers van overheids personeel zodat [redacted] onmogelijk niet kan hebben geweten dat zich mogelijks een probleem kon voordoen voor kinderen die in het buitenland verblijven.

20.4.

De Rechtbank stelt vast dat [redacted] niet is overgegaan tot terugvordering van de onterecht genoten gezinsbijslagen voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 augustus 2020. Zoals de

Arbeidsauditeur terecht stelt kan het niet anders dat deze beslissing werd genomen in toepassing van artikel 92 Groeipakketdecreet, zijnde de hypothese dat [naam] een fout heeft gepleegd waarbij de begunstigde zich normaal geen rekenschap kon geven (zie ook artikel 17 Handvest Sociaal Verzekerde). [naam] erkent dus onrechtstreeks dat mevrouw [naam] niet kon weten dat zij geen recht meer had op gezinsbijslagen.

[naam] betwist evenwel dat er tevens een fout werd gepleegd voor de periode hierna, *i.e.* voor de periode van 1 september 2020 tot en met 11 juni 2021, zijnde de datum van de beslissing van de Geschillencommissie.

De Rechtbank stelt nochtans vast dat de brief van 6 oktober 2020 waarbij mevrouw [naam] werd geïnformeerd van de stopzetting van de gezinsbijslagen wegens het niet voldoen van de woonplaatvoorwaarde geen alternatieven voorziet en met name de mogelijkheid van het nemen van een referentieadres teneinde haar rechten te vrijwaren. Ook wanneer mevrouw [naam] klacht indiende bij de Klachten- en bemiddelingsdienst beperkte deze dienst zich in haar antwoord op 10 maart 2021 tot het stellen dat er niet langer een recht is op gezinsbijslag, zonder mevrouw [naam] te informeren over de mogelijkheden en alternatieven om het recht op gezinsbijslag te vrijwaren. Op dat ogenblik was er nochtans reeds enige tijd een uitdrukkelijke vraag van mevrouw [naam] voorhanden. In haar brief van 21 juni 2021 waarbij mevrouw [naam] wordt geïnformeerd van een bijbetaling maakt [naam] trouwens nog steeds geen gewag van de mogelijkheid tot het nemen van een referentieadres.

Het is enkel via de beslissing van de Geschillencommissie van 11 juni 2021 dat mevrouw [naam] voor het eerst werd geïnformeerd van de mogelijkheid tot het nemen van een referentieadres.

De Rechtbank is dan ook van oordeel dat [naam] in de fout bleef, ook na 31 augustus 2020 door mevrouw [naam] niet in te lichten van de mogelijke alternatieven.

De Rechtbank is van oordeel dat [naam] mevrouw [naam] hadden moeten inlichten over de mogelijkheid om een referentieadres te nemen teneinde het recht op gezinsbijslag te vrijwaren.

C. Met betrekking tot de sanctie ingeval van tekortkoming bij de informatie- en raadsgevingsplicht

21.

De Rechtbank houdt rekening met de volgende beginselen :

- In het Handvest van de Sociaal Verzekerde wordt geen enkele sanctie voorzien op de tekortkoming van de instelling aan de informatie- en raadgevingsverplichting.
- De schending van de informatie- en raadgevingsplicht kan evenwel als een fout in de zin van artikel 1382 van het (oud) Burgerlijk Wetboek worden beschouwd die de instelling verplicht

tot herstel van de daaruit voortvloeiende schade. (cf. Arbh. Brussel 13 september 2007, Soc.Kron. 2008, 568.)

- De rechter kan degene die een fout heeft begaan slechts veroordelen tot vergoeding van schade, wanneer hij vaststelt dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de fout en de schade, hetwelk verband vereist dat zonder de fout de schade niet kon ontstaan zoals ze zich in concreto heeft voorgedaan; hij kan dit niet wanneer hij vaststelt dat er onzekerheid blijft bestaan over dat verband (cf. Cass. AR C.01.0484.N, 22 april 2004).
- De schade bij een schending van de informatie- en raadgegingsverplichting kan begroot worden op een schadevergoeding gelijk aan de gederfde uitkeringen (cf. Arbh. Brussel 14 oktober 2020, AR 2019/AB/308, Arbh. Brussel 2 september 2020, AR 207/AB/1120, www.Terralaboris.be)

22.

De fout van _____ staat vast, zodat de Rechtbank nog dient te onderzoeken of mevrouw schade heeft geleden en of er een causaal verband bestaat tussen de fout van _____ en de schade geleden door mevrouw _____

De schade voor mevrouw _____ kan begroot worden van de stopzetting van het Groeipakket tot de betekening van de beslissing van de Geschillencommissie, i.e. vanaf 1 september 2020 tot en met 15 juni 2021. _____ betaalde evenwel reeds een bedrag van 3.153,63 EUR, die de periode van 1 september 2020 tot en met 31 mei 2020 dekt (cf. brief van 21 juni 2021). De schade van mevrouw _____ strekt zich evenwel uit tot 15 juni 2021, datum van de kennisgeving van de beslissing van de Geschillencommissie.

De Rechtbank is van oordeel dat het causaal verband tussen de fout van _____ en de schade geleden door mevrouw _____ vaststaat : zou _____ mevrouw _____ hebben geïnformeerd had zij het nodige kunnen doen voor het nemen van een referentieadres en aldus haar recht op gezinsbijslag kunnen vrijwaren.

_____ stelt dat het causaal verband niet aanwezig is "*gezien de ruimte tot keuzevrijheid die er in deze in hoofde van mevrouw _____ bestaat*". De Rechtbank volgt deze stelling niet nu indien mevrouw _____ correcte informatie had ontvangen zij tevens andere correcte(re) keuzes had kunnen maken. De beslissingen die mevrouw _____ nam in de periode van januari 2019 tot en met 15 juni 2021 met betrekking tot de domiciliëring van haar kinderen zijn het gevolg van een gebrek aan informatie. Er kan met een redelijke mate van zekerheid aangenomen worden dat mocht mevrouw _____ correct geïnformeerd zijn door _____, zij een andere beslissing had genomen en een referentieadres had genomen.

Gelet op deze overwegingen dient _____ veroordeeld te worden tot een schadevergoeding gelijk aan de gederfde gezinsbijslagen in de periode van 1 september 2020 tot 15 juni 2021, evenwel rekening houdende met de betaling van een bedrag van 3.153,63 EUR die reeds geschiedde.

D. Wat betreft de rechtsplegingsvergoeding

23.

Behalve wanneer het geding roekeloos of tergend is, wordt de overheid of de instelling belast met het toepassen van de wetten en verordeningen inzake gezinsbijslag ter zake van vorderingen ingesteld door of tegen de sociaal verzekerden persoonlijk, steeds in de kosten verwezen (artikel 1017 lid 2 Gerechtelijk Wetboek *juncto* artikel 580, 2° Gerechtelijk Wetboek).

Wanneer verschillende instellingen betrokken zijn in een geschil met een sociaal verzekerde moet de rechter nagaan wat het werkelijke voorwerp van het geschil is en welke instelling bevoegd was voor het recht waarover het geschil gaat (*cf.* M. Masschelein, Arbeidsgerechten en sociaal procesrecht, APR, 2018, 707).

In casu dient _____ veroordeeld te worden tot de kosten.

24.

Artikel 4 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek (...) bepaalt het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding in sociale zekerheidsgeschillen waarbij een onderscheid gemaakt wordt tussen in geld waardeerbare en niet in geld waardeerbare vorderingen.

Om, ter vaststelling van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, te oordelen of het geschil een al dan niet in geld waardeerbare vordering betreft, dient uitgegaan van hetgeen in de akte rechtsingang gevorderd wordt of ter beslechting wordt voorgelegd en niet van hetgeen uiteindelijk door de rechter wordt beslist (Cass. (1e k.) AR C.16.0232.N, 27 januari 2017, www.juportal.be).

_____ vordert de vernietiging van de beslissing van de Geschillencommissie van 11 juni 2021 en te oordelen dat geen sanctie zou worden opgelegd. Ondergeschikt vordert _____ dat de sanctie evenredig moet zijn met de begane tekortkoming. De door mevrouw _____ gevorderde sanctie bedraagt minstens de kinderbijslag vanaf 31 augustus 2020 tot 15 juni 2021.

De rechtsplegingsvergoeding dient dan ook begroot te worden op 327,87 EUR. De door mevrouw _____ gevorderde rechtsplegingsvergoeding dient dan ook herleid te worden tot 327,87 EUR.

Dit vonnis werd gewezen door:

COOMANS CATHERINE, rechter,
VANDEPOELE ERIC, rechter in sociale zaken - werknemer-bediende,
CAEKEBEKE PETER, rechter in sociale zaken - werkgever,

bijgestaan door:

SONCK ELLEN, griffier,

SONCK ELLEN

CAEKEBEKE PETER

VANDEPOELE ERIC

COOMANS
CATHERINE

en uitgesproken op **VIJF JANUARI TWEEDEUZEND DRIËNTWINTIG** in openbare zitting van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Aalst, kamer A6, door CEUPPENS NELE, rechter en bijgestaan door SONCK ELLEN, griffier

SONCK ELLEN

COOMANS
CATHERINE